

[Landbrugsministeren.]

var en ganske uværdig Maade at behandle Landbruget paa, naar man foreslog efter bestemte Regler at yde et Tilskud til Lempelse af Rentebetalingen for de Landmænd, som er haardest ramt. Jeg skal heroverfor sige, at det forekommer mig at være en ejendommelig Stilling, de to Partier her indtager. Det er jo nemlig ikke et Tilskud, der her er Tale om, saaledes som det udtales fra den Side, tværtimod, det foreslaas udtrykkeligt i det af Regeringen fremsatte Forslag, at dersom Konjunkturerne forbedrer sig, skal Beløbet tilbagebetales, ikke til Statskassen, men til den Renteudligningsfond, der foreslaas oprettet. Det vil i Virkeligheden sige, at det, der her foreslaas fra Statens Side, er et Tilskud til Oprettelse af en Renteudligningsfond, en Krisekasse for Landbruget i kommende Tider, og det forbavser mig i høj Grad, at de to Partier gaar saa stærkt imod et saadant Tilskud fra Statens Side, for det kan ikke siges at være tilnærmelsesvis saa uværdigt for Landbrugerne at modtage Laan eller Tilskud, som skal betales tilbage, som at modtage det, der fra de to Partiers Side og fra Landbruget selv stilles Krav om over for mig, jeg havde nær sagt daglig.

Der kommer jo Krav til Ministeriet om Tilskud til Landbruget paa mangfoldige Omraader. Jeg behøver ikke at nævne ret mange Ting, for man vil være klar over, at i Forhold til, hvad der tidligere er givet Tilskud til, er dette ingenlunde uværdigt, tværtimod er Ydelsen af dette Tilskud meget mere retfærdig og rigtig. Jeg henviser f. Eks. til Tilskuddet til Dyrskuer, Tilskuddet til Heste- og Kvægavlsforeninger og Tilskuddet paa hundrede Tusinder af Kroner om Aaret til Konsulenter, hvis Arbejde Landbrugerne selv udnytter. For at holde mig til noget, som er endnu mere nærliggende, vil jeg nævne, at i Efteraaret foreslog vi fra Regeringens Side at gennemføre en Ordning, hvorved der blev paalagt Forbrugerne af Kød her i Landet en Afgift paa rundt regnet 11 Mill. Kr., hvoraf de 9 Mill. Kr. skulde gaa til Betaling til Landmændene, naar de solgte deres Kreaturer — vi ansaa Priserne for at være saa lave, at det var forsvareligt at give et saadant Tilskud —, medens de 2 Mill. Kr. skulde anvendes til Fordeling til arbejdsløse og andre mindre bemidlede, for at den Fordyrelse af Kødet, der herved fandt Sted, ikke skulde ramme de i Forvejen haardest trængte. Selv et Forslag med saa vidtgaende Tilskud, som der her var Tale om, gik man fra de to Partiers Side ikke med til, ikke fordi man principielt var imod det,

men fordi det, som man sagde, var et alt for ringe Tilskud, en alt for ringe Støtte, man fra Regeringens Side vilde yde Landmændene. Jeg kan nævne noget andet, som ogsaa er af nyere Dato, nemlig de to Partiers Forslag om, at der skulde gennemføres en Lov, der gik ud paa at paalægge Forbrugerne en Margarineafgift, som bagefter skulde fordeles paa Landmændene efter leveret Mælk.

Naar man fra den Side kan gaa ind for saadanne Forslag om Hjælp til Landbruget, er det ubegribeligt, at man ikke kan acceptere et Forslag som dette, hvorefter der for det første ydes Tilskud inden for bestemte Grænser, for det andet først og fremmest til de Landmænd, som er haardest ramt, for det tredje afholdes Udgiften af de mest velhavende her i Landet, og for det fjerde skal Pengene betales tilbage, naar Konjunkturerne bliver gunstigere for Landbruget. Forslaget vil jo betyde, at hvis Konjunkturerne er saa daarlige, som de har været i de senere Aar, kan hver Landmand, som har saa stor en Ejendom, og saa stor en Gæld, at han kan komme op paa Maksimumsbeløbet, faa indtil 600 Kr. aarligt i 4 Aar.

Hvad angaar det andet Forslag i Af-snit II, Forslaget om en Renteudligningsfond, har ingen af de to Oppositionspartiets Ordførere fremført saglige Argumenter imod Princippet i dette Forslag. Venstre har baade i Betænkningen og gennem sin Ordfører her i Salen udtalt, at Renteudligningsfonden, som tænkes anvendt til Mildnelse af fremtidige Landbrugskriser, er ganske uegnet til Formaalet, men man har ikke fremført noget som helst principielt imod Forslaget. Man har fremsat Kritik af Enkeltheder, gaaende ud paa tre Ting. For det første, at saaledes som Forslaget var bygget op, var de Krav, man fra Ministeriets Side stillede til Landmændene med Hensyn til Indbetaling til Renteudligningsfonden, saa store, at de mest forgældede Landmænd ikke vilde kunne betale de Beløb, der forlangtes. For det andet, at man ansaa det for tvivlsomt, om der vilde komme saa mange Penge ind i Renteudligningsfonden, at der kunde blive noget at betale ud, naar Situationen var dertil. Forslaget om Renteudligningsfonden gaar jo nemlig ud paa, at under gode Konjunkturer skal Landbrugerne i Forhold til deres Ejendomsskyld til enhver Tid indbetale Penge til Fonden, som skal administreres af Finansministeriet, men under daarlige Konjunkturer skal Pengene udbetales til Landbrugerne. For det tredje blev det af Venstres Ordfører,